

> Retouradres

Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat
T.a.v. De Directeur-Generaal Milieu en Internationaal
[REDACTED]
Postbus 20901
2500 EX Den Haag

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Contactpersoon

[REDACTED]
Bestuurs- en netwerkadviseur

M +31(0)6-[REDACTED]
[REDACTED] [ILT.nl](mailto:ILT@ILT.nl)

Ons kenmerk

ILT-2021/70155

Datum 13 december 2021
Betreft HUF-Toets voor regeling kunststofproducten voor
eenmalig gebruik

Geachte [REDACTED]

Bij brief van 28 oktober jl. verzocht u mij een handhaafbaarheids-, uitvoerbaarheids- en fraudebestendigheidstoets (HUF-toets) te doen uitvoeren op de voorgenomen ontwerpregeling kunststofproducten voor eenmalig gebruik.

De ontwerpregeling betreft een verdere uitwerking van het Besluit Kunststofproducten voor eenmalig gebruik en ziet met name toe op het terugdringen van het kunststofproducten bij voedseluitgifte locaties. Dit gebeurt door kunststofproducten voor eenmalig gebruik te beprijzen bij het afhalen/bezorgen. Voor consumptie ter plaatse is er sprake van verplichte inzameling van kunststofproducten, met daaraan minimum inzamelingspercentages gekoppeld. Ook ziet de regeling toe op de verslaglegging van producenten en het indienen van een plan van aanpak waarin een landelijke strategie wordt bepaald.

Met deze brief voldoe ik aan uw verzoek om een HUF-toets. Deze HUF-toets is enkel op hoofdlijnen uitgevoerd. De conclusie hiervan is dat deze versie van de ontwerpregeling niet handhaafbaar, onuitvoerbaar en matig fraudebestendig is.

De HUF-toets is op hoofdlijnen uitgevoerd omdat de ontwerpregeling voor zowel de collega's bij de ILT als bij de publieke consultatie veel vragen oproept. Naarmate de definitieve regeling meer concreet is, voert de ILT graag een tweede, meer gedetailleerde, HUF-toets uit met daarin ook een opgave van de benodigde FTE en financiële middelen. Indien er geen nieuwe versie van de ontwerpregeling wordt opgesteld, dan brengt de ILT alsnog graag de gevolgen hiervan voor de benodigde FTE en financiële middelen in kaart.

Voor een verdere onderbouwing van deze HUF-toets verwijst ik naar de bijgevoegde bijlagen.

Graag verneem ik uw reactie op deze HUF-toets.

Hoogachtend,

De Inspecteur-Generaal Leefomgeving en Transport,

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

Resultaat HUF-toets op hoofdlijnen

Handhaafbaarheid

De regelgeving is beoordeeld als niet handhaafbaar. De groep ondertoezichtstaanden is te groot en divers om te controleren. Niet alle regels zijn zo duidelijk dat ILT erop kan toezien of deze worden nageleefd. Het begrip hoogwaardige recycling is bijvoorbeeld niet verder toegelicht, waardoor het onduidelijk is wat hiermee bedoeld wordt. Ook is niet duidelijk hoe het inzamelingspercentage gecontroleerd dient te worden. In het geval dat de norm van hoogwaardige recycling niet wordt gehaald is het bovendien onlogisch om de 'ontdoener' daarop aan te spreken; diegene heeft de mate van recycling niet in de hand.

Uitvoerbaarheid

De ontwerpregeling is beoordeeld als niet uitvoerbaar. Omdat de huidige regelgeving niet handhaafbaar en uitvoerbaar is, is het niet mogelijk om de financiële lasten in kaart te brengen. Op basis van de huidige regeling is vanwege de grote populatie ondertoezichtstaanden en de complexiteit van de regelgeving veel extra capaciteit nodig. Behalve kwantitatieve capaciteit, zal er ook kennis ingebracht moeten worden omtrent auditing en recycling. Daarnaast is het onvoldoende duidelijk hoe gegevens tussen Rijkswaterstaat en ILT uitgewisseld moeten worden om geanalyseerd te kunnen worden.

Fraudebestendigheid

De fraudebestendigheid is beoordeeld als matig. Op het gebied van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid is het voor de producent financieel aantrekkelijk om onjuiste gegevens te verstrekken. Er zijn onvoldoende eisen om deze prikkel weg te nemen.

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

MAVIM-formulier aangepast

Toetsonderwerpen HUF-toetsen

De onderstaande onderwerpen komen aan de orde bij het uitvoeren van een toets. Om wet- en regelgeving te kunnen handhaven is een aantal zaken essentieel:

- er moet een toezichthouder zijn aangesteld;
- er moeten heldere en eenduidige normen zijn;
- het moet duidelijk zijn tot wie deze normen zijn gericht;
- de toezichthouder moet over een adequaat handhavingsinstrumentarium beschikken.

Dit toetskader is voor het onderdeel Uitvoerbaarheid gebaseerd op [SCOPAFIJTH](#) (Security, Communicatie, Organisatie, Personeel, Administratieve organisatie, Financiën, Informatievoorziening, Juridisch, Technologie en Huisvesting)

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

Informatie

Onderhavige regelgeving	Regeling kunststofproducten voor eenmalig gebruik
Beoordelaar(s)	
Deadline	13 december
Extra info	Deze HUF toets is uitsluitend op hoofdlijnen aangeduid. Dit is ingegeven door het feit dat de ILT van mening is dat de Regeling in huidige vorm niet uitvoerbaar en handhaafbaar is. Tijdens een overleg met DGMI is dit ook uitgesproken en door DGMI is aangegeven dat soortgelijke reacties zijn binnengekomen via de publieke consultatie. Het niet goed kunnen handhaven en de uitvoeren van de Regeling heeft vooral te maken met hoofdstuk 2 van de Regeling die reductiemaatregelen bevat voor het verminderen van gebruik van wegwerpbekers en voedselverpakkingen voor eenmalig gebruik gericht op een zeer omvangrijke doelgroep.
Korte samenvatting regelgeving	Betreft een verdere uitwerking van het besluit kunststofproducten voor eenmalig gebruik. Ziet met name toe op het terugdringen van kunststofproducten bij voedseluitgifte locaties, door kunststofproducten voor eenmalig gebruik te beprijzen bij het afhalen/bezorgen. Daarnaast een verplichte inzameling, met daaraan minimum percentages gekoppeld, voor consumptie ter plaatse van kunststofproducten. Daarnaast ziet de regeling toe op de verslaglegging van producenten en het indienen van een plan van aanpak waarin een landelijke strategie wordt bepaald.
Verantwoordelijk afdelingshoofd	

1 Handhaafbaarheid

Het aspect handhaafbaarheid richt zich op de vraag of de wetgeving voldoende handvatten biedt om te kunnen handhaven op de normen die in de wetgeving zijn opgenomen. Dit aspect wordt vanuit drie invalshoeken beoordeeld: de wetgeving zelf, de naleving door de [Normadressaat](#) en de handhaving door de toezichthouder(s).

1.1 Wetgeving

1. Is de regeling duidelijk en specifiek geformuleerd?	Nee.
2. Zijn de begripsomschrijvingen duidelijk en specifiek geformuleerd en in overeenstemming met begripsomschrijvingen in gerelateerde regelgeving?	Nee. Denk hierbij aan definitie voor eenmalig gebruik (is in het Besluit anders gedefinieerd) of de definitie voor hoogwaardige recycling (komt niet overeen met definitie uit LAP-3). Voedseluitgifte locaties staan anders

	omschreven in de toelichting dan in de regeling. Een herschikking van zinsdelen zou de leesbaarheid ten goede komen.
3. Zijn de normen waar het in de regeling om gaat duidelijk?	Nee, gaat onder meer om inzameling voor hoogwaardige recycling, het is echter niet duidelijk wat hoogwaardige recycling is. Inzameling ten behoeve van hoogwaardige recycling is opmerkelijk als er niet tegelijkertijd een verplichting bestaat om daadwerkelijk hoogwaardig te recyclen. Het berekenen van het inzamelingspercentage is ingewikkeld (aftrekken voedselrestanten en drankrestanten) en de wijze waarop dit controleerbaar en naar wie dit gerapporteerd moet worden, is niet geregeld. Artikel 4.1 is zeer complex met alle verwijzingen naar andere regelgeving. Voor normadressant is niet direct duidelijk welke rapportage en monitoringsverplichtingen hier uit voortkomen.
4. Zijn de verantwoordelijkheden en bevoegdheden duidelijk vastgelegd?	Nee. Denk aan verschil omschrijving in art 2.1 onder 1 (aanbieden van eenmalige drinkbekers aan eindgebruiker) en art 2.1 onder 2 (aanbieden van eenmalige voedselverpakkingen). Aan wie moet worden gerapporteerd en wie ziet daadwerkelijk toe dat dit gebeurt? Dit met betrekking tot de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en het plan van aanpak voor de bewustmakingsmaatregelen.

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

1.2 Naleving door normadressaat

1. Is duidelijk tot wie de norm is gericht? (normadressaat), is de doelgroep duidelijk afgebakend?	Nee, art 2 richt zich tot de exploitant van een voedseluitgifte locatie. Voedseluitgifte locaties is echter onduidelijk gedefinieerde (gerelateerd aan vergunningsplichtige evenementen) versus de in artikel 2 bedoeld drink- en eetgelegenheden. In de toelichting is weer aangegeven dat aangesloten wordt bij definities uit Drank- en Horecawet.
2. Is de norm uitvoerbaar (haalbaar/realistisch) voor de normadressaat?	Nee, te complex, te veel administratieve lasten en onduidelijk hoe hier invulling aan moet worden gegeven. (geldt m.n. voor artikel 2.1, dat zich richt op de "exploitant van een voedseluitgifte locatie").
3. Is duidelijk hoe de norm moet worden nageleefd?	Nee. Hoe moet exploitant aantonen dat zijn ingezamelde eenmalige

	<p>drank- en voedselverpakkingen hoogwaardig gerecycled zijn? Onduidelijk is hoe, met welke frequentie en aan wie exploitanten de inzamelingspercentages moeten rapporteren. Hiervoor zijn geen regels opgenomen.</p> <p>Het is onduidelijk of producten nu twee bijdragen moeten gaan betalen aan het afvalfonds. Moeten ze nu een afvalbeheersbijdrage betalen en een zwerfafvalbijdrage?</p>
4. Is overschrijding van de norm eenvoudig en eenduidig door de normadressaat vast te stellen?	<p>Nee. M.n. op het punt van inzamelingspercentage en de hoogwaardige recycling.</p> <p>Het berekenen van de inzamelingspercentages waarbij rekening moet worden gehouden met drank en voedselrestanten.</p> <p>De verschillende eisen ten aanzien van bezorgen/afhalen en het consumeren ter plaatsen en daarbij vereiste aanpassingen aan kassasystemen.</p> <p>Verschillende inzamelingspercentages die gehanteerd worden voor voedselverpakkingen en drinkbeker.</p>
5. Zijn de lasten voor de normadressaat duidelijk?	<p>Nee.</p> <p>Deze zijn naar alle verwachting groter dan we nu kunnen overzien.</p>
6. Zijn er ontwijkmogelijkheden voor de naleving van de norm?	<p>Ja, meerdere. O.a herbruikbaar alternatief, wat is dat, overstappen naar niet kunststof materialen of naar andere vorm van verpakking (stazak ipv doosje etc).</p> <p>Het beprijzen van producten bij bezorgen/afhalen kan ontweken worden door daarbij 1 cent te hanteren. hierdoor betekent het bij het wettelijk afronden op 5 cent bij contante betaling dat er vaak niets extra hoeft te worden betaald.</p>

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

1.3 Handhaving door de toezichthouder

1. Is duidelijk welke organisaties de ontwerp-regelgeving zullen uitvoeren/handhaven?	<p>Nee, in enkele gevallen waarschijnlijk Rijkswaterstaat, zoals bij het uitvoeren van onderzoeken bedoeld in art 3.</p>
2. Is de norm uitvoerbaar/handhaafbaar?	<p>Nee.</p> <p>De groep onder toezicht staande is erg groot, circa 492.000 (artikel 2). De normen voor het inzamelingspercentages zijn erg lastig te controleren en nog lastiger om te valideren.</p>
3. Is overschrijding van de norm eenvoudig en eenduidig door de toezichthouder(s) vast te stellen ?	<p>Nee, Er is niet eenvoudig vast te stellen of de inzamelingspercentages zijn</p>

	<p>gerealiseerd en of het ingezamelde product ook daadwerkelijk heeft geleid tot hoogwaardige recycling.</p> <p>Daarnaast is ook onduidelijk wie op het niet halen van de norm kan worden aangesproken. De 'ontdoener' heeft het niet in zijn macht dit zelf te regelen en is overgeleverd aan een derde die dit voor meerdere partijen moet doen. Bij het niet halen van de norm is onduidelijk of de ontdoener(s) nalatig is of de feitelijke verwerker/recycler.</p>
<p>4. Is duidelijk hoe de handhaving van de norm moet plaatsvinden? Beschikt de toezichthouder over een toereikend instrumentarium (binnen het Interventiekader) om te kunnen handhaven?</p>	<p>Komt de norm te liggen op het niveau van de individuele exploitant, dan zijn dat er simpelweg te veel om te controleren. Komt de norm te liggen op het niveau van de producentenorganisatie, dan is deze organisatie afhankelijk van de hele verwijderingsketen.</p> <p>Met name bij de uitgebreide productenverantwoordelijkheid (Hoofdstuk 3) is er een zekere mate van afhankelijkheid bij de collectieve normadressant. Het voldoen aan normen kan buiten de invloedssfeer van de collectieve normadressant liggen. Zie hiervoor ook de recyclingnorm verpakkingsglas.</p>
<p>5. Is de ingangsdatum van de regeling zodanig vastgesteld dat de voorbereidingstijd voor handhavende organisaties voldoende is?</p>	<p>Nee, Het kan grote aanpassingen vergen om te voldoen aan de norm.</p>

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

<p>Conclusie handhaafbaarheid: Samenvattend, bij voorkeur zodanig dat de letterlijke tekst hiervan in de aanbestedingsbrief kan worden opgenomen.</p>	<p>Wij achten de regeling niet handhaafbaar omdat de regels dusdanig complex zijn dat deze moeilijk en enkele zelfs onmogelijk zijn om na te leven. Daarnaast is de groep van onder toezicht staande erg groot en divers en zijn regels te onduidelijk om als ILT erop toe te zien dat deze worden nageleefd.</p> <p>Daarbij willen wij aangeven dat het beter controleerbaar en handhaafbaar is om het gebruik van kunststofproducten voor eenmalig gebruik te verbieden dan het via complexe regels te ontmoedigen (inzamelingspercentages, hoogwaardige recycling). Tevens hebben wij onze twijfels of de doelen die we willen bereiken bereikt worden met de opgestelde regeling. Hierbij moet o.a. worden gedacht aan beprijzen van producten maar waarbij aan de hoogte van het bedrag geen minimum is gesteld.</p>
--	---

2 Uitvoerbaarheid

De uitvoerbaarheid van beleid of van wet- en regelgeving behelst de vraag of het *toezicht* praktisch uitvoerbaar is. Dit betekent dat de ILT duidelijk en concreet moet hebben op welke wijze de ILT invulling kan geven aan die nieuwe of gewijzigde taak. N.B. Hier wordt dus niet bedoeld op de uitvoerbaarheid door de normadressaat; deze wordt beoordeeld onder 1.2.2.

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

1. Vindt er met de normadressaat toereikende communicatie plaats over de nieuwe wet- en regelgeving? Moet de ILT aanvullende communicatie inzetten om de normadressaat te bereiken over de handhaving van de wet- en regelgeving?	Er is tot op heden beperkte communicatie geweest. Echter is dit nog veel te weinig gezien de impact dit gaat hebben op alle ondernemingen in Nederland. Hier is proactieve communicatie voor nodig. Daarnaast is de populatie van normadressanten erg groot waardoor waarschijnlijk niet iedereen zal worden bereikt.
2. Leidt de nieuwe wet- en regelgeving tot veranderingen in de organisatorische inrichting van de ILT? Denk hierbij niet alleen aan het 'harkje', maar ook aan verantwoordelijkheden en bevoegdheden, takenpakket en bemensing van afdelingen.	Ja. Op basis van de huidige regelgeving is veel capaciteit nodig (meerdere extra teams). Dit om de populatie onder toezichtstaande heel erg groot is. Qua bevoegdheden zijn dit onder toezicht staande waar de ILT normaliter niet komt en valt dit normaliter onder het gemeentelijk bevoegd gezag. Dit betekent dus ook een extra toezichthouder bij deze bedrijven naast de gemeente/omgevingsdienst, NVWA, ISZW.
3. Heeft de nieuwe wet- en regelgeving gevolgen voor de personele bezetting, zowel in kwantitatief en kwalitatief opzicht? Welke kennis en vaardigheden zijn benodigd en hoe moet hierin worden voorzien (werving nieuwe medewerkers, opleiden bestaande medewerkers, verplaatsing bestaande medewerkers)? Moeten er tijdelijk medewerkers worden ingehuurd om aanloopproblemen te ondervangen?	Ja, beide kwantitatief vanwege de grote populatie onder toezicht 492.000 (rapport Sira) kwalitatief vanwege de complexiteit van de toetsing van de recyclenormen en hoogwaardige recycling. Kennis van auditing en recycling.
4. Heeft de nieuwe wet- en regelgeving gevolgen voor de procesinrichting binnen de ILT? Passen de nieuwe taken binnen de bestaande uniforme kaders of moeten deze worden aangepast/uitgebreid? Moeten er aanvullende werkinstructies worden opgesteld? Moeten bestaande kwaliteitsmanagementsystemen worden aangepast?	Ja, er moeten nieuwe werkinstructies worden opgesteld, activiteitcodes en vragenlijsten in het zaakstelsel moeten worden aangemaakt. Wat direct ook weer zijn reflectie heeft op het zaakstelsel.
5. De extra financiële lasten voor de ILT als gevolg van nieuwe taken moeten worden gedekt door tariefstelling derden	Op dit moment kunnen we dit onvoldoende in kaart brengen. Omdat de regeling zoals deze nu

(in geval van nieuwe taken op het gebied van vergunningverlening) en/of een hogere agentschapsbijdrage (in het geval van toezicht, of in het geval van vergunningverlening waar de tariefopbrengst niet dekkend zal zijn (art. 97 Hoofdstuk XII Rijksbegroting). De investeringen die de ILT moet doen om de nieuwe taken te kunnen uitvoeren moeten in kaart zijn gebracht en er moet een waarborg zijn dat deze lasten voldoende gewaarborgd zijn. Daarbij moet met name worden gedacht aan:		voorzigt onuitvoerbaar en niet handhaafbaar is. De ILT komt met een indicatie zodra duidelijk is wat de definitieve regeling gaat zijn.
5.a	Personele kosten (incidenteel/structureel)	Structureel
5.b	Kosten van eventuele aanvullende bedrijfsmiddelen (meetapparatuur e.d.) (structureel)	
5.c	Kosten van aanpassingen aan bestaande / investeringen in nieuwe informatiesystemen (incidenteel (ontwikkeling)/structureel (beheer)	30K opgegeven door IV
5.d	Kosten van implementatie (bijvoorbeeld communicatie) (incidenteel)	Vanwege de geringe voorlichting op dit onderwerp is de verwachting dat dit extra kosten met zich meebrengt.
5.e	Kosten van huisvesting, voor zover niet opgenomen in de vaste FTE-opslag (incidenteel, bijvoorbeeld verhuiskosten of specifieke aanpassingen aan een pand)	
6. Heeft de nieuwe wet- en regelgeving gevolgen voor de informatievoorziening? Denk hierbij aan:		Ja.
6.a	Dient er over de uitvoering van de wet- en regelgeving te worden gerapporteerd en kunnen deze rapportages worden verzorgd door de bestaande informatiesystemen?	Ja, is nu onvoldoende voorzien en onduidelijk waar wat wordt belegd. Ook ontbreekt de logica waar het moet worden ingediend en wie het beoordeeld
6.b	Leiden aanpassingen aan de procesinrichting (zie 4) tot wijzigingen in bestaande informatiesystemen of de ontwikkeling/aanschaf van nieuwe informatiesystemen?	Vermoedelijk wel. Ja, alleen nog niet duidelijk bij welke instantie doordat niet duidelijk is wie verantwoordelijk is voor welke rapportage-taken.
6.c	Moeten er afspraken over de archivering van gegevens worden gemaakt?	
6.d	Gegevensuitwisseling tussen organisaties:	Is onduidelijk hoe dit moet worden geregeld tussen Rijkswaterstaat en ILT en hoe de gegevens op een analyseerbare wijze worden uitgewisseld. De wijze waarop bedrijven nu moeten rapporteren is onvoldoende
i	Als uitvoering en toezicht bij meerdere organisaties is belegd, is dan voorzien in laagdrempelige gegevensuitwisseling tussen deze organisaties?	

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

	ii	Als de normadressaat gegevens moet leveren aan de uitvoeringsorganisatie of de handhavingsorganisatie, is dan voorzien in laagdrempelige gegevensuitwisseling?	om voor het toezicht noodzakelijke analyses te maken.
	iii	Is duidelijk welke gegevens moeten worden uitgewisseld?	
	iv	Zijn deze gegevens eenduidig gedefinieerd?	
	v	Is duidelijk op welke wijze de gegevens moeten worden uitgewisseld?	
7. Zijn de gevolgen van de nieuwe wet- en regelgeving voor de organisatiestructuur voldoende wettelijk verankerd in het Mandaatbesluit , mandaatregisters e.d. en zijn deze zaken tijdig met de Ondernemingsraad besproken ?			Ja
8. Zijn er aanvullende technische hulpmiddelen nodig om de nieuwe wet- en regelgeving te kunnen uitvoeren/handhaven? Denk hierbij aan meetapparatuur, beschermingsmiddelen, specifieke werkplek- en communicatieapparatuur, transportmiddelen.			Nee
9. Wat zijn de gevolgen van de nieuwe wet- en regelgeving voor de huisvesting van de ILT ? Voldoen de bestaande locaties of zijn er uitbreidingen/verhuizingen nodig ? Dienen er specifieke aanpassingen aan een gebouw te worden gemaakt om de nieuwe taken te kunnen uitvoeren ?			Nee
10. Zijn er specifieke eisen op het gebied van beveiliging die voortvloeien uit de nieuwe taken? Denk hierbij aan de reeds genoemde aanpassingen aan gebouwen maar ook aan aanvullende eisen op het gebied van autorisaties voor en versleuteling van informatiesystemen ?			Nee
11. Leidt de nieuwe wet- en regelgeving tot specifieke aandachtspunten op het gebied van integriteit ?			Nee
12. Zijn er eventuele andere aandachtspunten uit bijvoorbeeld het kabinetsbeleid, het Meerjarenplan ILT of de IBRA die door de nieuwe wet- en regelgeving worden geraakt ? Denk bijvoorbeeld aan milieuaspecten.			Ja, dit raakt de omvang van het onderwerp afval in de IBRA.

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

Conclusie uitvoerbaarheid: Samenvattend, hoeveel extra fte en andere financiële middelen heeft de ILT nodig om het toezicht uit te	Gezien de onuitvoerbaarheid van de regeling kan de ILT geen indicatie geven over de benodigde extra FTE en andere financiële middelen. Naarmate
--	---

kunnen voeren?). Bij voorkeur zodanig formuleren dat de letterlijke tekst hiervan in de aanbiedingsbrief kan worden opgenomen.	concreet wordt wat de definitieve regeling gaat worden komt de ILT met opgave van het aantal benodigde FTE en financiële middelen.
--	--

ILT
Omgeving en Dienstverlening
Netwerken Leefomgeving &
Wonen

Datum
13 december 2021

3. Fraudebestendigheid

Ons kenmerk
ILT-2021/70155

1. Zijn er partijen die (direct of indirect) gegevens verstrekken aan de overheid voor het nemen van een besluit, en die een financieel en/of economisch belang hebben bij het frauderen hiermee (denk ook aan intermediairs en onderlinge beïnvloeding door de partijen)? Zo ja, welke partijen?	Ja, Producenten van verpakkingen die een bijdrage moeten betalen voor het opruimen van zwerfafval (UPV). Hiermee kan gefraudeerd worden door hetdoorgeven van onjuiste inzamelingscijfers of recyclingcijfers. Fraude is voor deze partijen financieel aantrekkelijk.
2. Zijn in de regeling maatregelen opgenomen om de fraude te voorkomen/bestrijden? Denk aan het instellen van meldpunten, het verplicht aanleveren van bewijsstukken, zoals certificaten, accountantsverklaringen, diploma's.	Nee, geen eisen aan de interne controle systematiek bij branchebrede UPV-organisaties. Dit zorgt voor beperkte controle van leden door deze organisaties.
3. Zijn voldoende effectieve sancties benoemd in de regeling of toelichting voor alle betrokken partijen (inclusief intermediairs en certificerende instellingen)?	Nee
4. Is duidelijk welke maatregelen door de uitvoeringsorganisatie kunnen worden genomen om fraude zoveel mogelijk tegen te gaan (zoals controle van certificaten, administratief (keten-) toezicht, toepassing Wet BIBOB, raadpleging openbare registers voor controle van derdengegevens)?	Nee

Conclusie fraudebestendigheid: Samenvattend, bij voorkeur zodanig formuleren dat de letterlijke tekst hiervan in de aanbiedingsbrief kan worden opgenomen.	De ILT constateert dat op het gebied van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, waarbij producenten een bijdrage moeten betalen voor het opruimen van het zwerfafval, het financieel aantrekkelijk is om onjuiste gegevens te verstrekken. Daarnaast zijn hier onvoldoende eisen aan verbonden om deze prikkel weg te nemen.
--	---

Regeling Kunststofproducten voor eenmalig gebruik

HUF toets op hoofdlijnen.

Deze Regeling hangt aan het Besluit kunststof producten voor eenmalig gebruik, het Besluit beheer verpakkingen, het Besluit regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid en de Regeling verslaglegging verpakkingen (en natuurlijk de Wet milieubeheer).

De HUF toets is uitsluitend op hoofdlijnen aangeduid. Dit is ingegeven door het feit dat de ILT van mening is dat de Regeling in huidige vorm niet uitvoerbaar en handhaafbaar is. Dit heeft vooral te maken met hoofdstuk van de Regeling dat reductiemaatregelen bevat voor het verminderen van gebruik van wegwerpbekers en voedselverpakkingen voor eenmalig gebruik. Deze richten zich direct tot de voedseluitgiftelocaties, dat zijn de normadressaten. Bij consumptie ter plaatse krijgen deze voedseluitgiftelocaties een verbod tot uitgifte van eenmalige drinkbekers en voedselcontainers opgelegd tenzij de exploitant een bepaald percentage, voor hoogwaardige recycling, gescheiden inzamelt. Bij consumptie om mee te nemen of te bezorgen, geldt dat eenmalige drinkbekers en voedselcontainers geprijsd moeten worden en/of dat exploitanten een herbruikbaar alternatief moeten aanbieden. ILT is van mening dat genoemde maatregelen te complex en niet of nauwelijks uitvoerbaar zijn voor een exploitant van een voedseluitgiftelocatie. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de vraag hoe een exploitant moet bepalen of een consumptie ter plaatse wordt genuttigd of wordt afgehaald? Of de vraag hoe een exploitant van een snackbar moet aantonen dat het door hem ingezamelde materiaal hoogwaardig gerecycled wordt of op zijn minst zodanig is ingezameld dat een hoogwaardige recycling mogelijk is (welke vorm van inzamelen hoort daarbij?). En hoe moet een exploitant omgaan met bakjes van een (beperkt) verschillende samenstelling en/of kleur; navraag bij een verwerker zou wel eens lastig kunnen zijn aangezien die doelgroep geen verplichting heeft om hoogwaardig te recyclen. De maatregelen leiden tot een enorme administratieve last voor genoemde voedseluitgiftelocaties. Waarmee de vraag nog niet is beantwoord wie de administratieve last moet controleren en waar een voedseluitgifte locatie deze informatie ter controle moet indienen. Daarmee acht de ILT de Regeling niet uitvoerbaar.

De Regeling is evenmin handhaafbaar. Naast onduidelijkheden in definities heeft dat vooral te maken met de enorme omvang van de groep normadressaten (ongeveer 491.000 volgens rapport van Sira). Deze omvatten alle eet- en drinkgelegenheden met consumptie ter plaatse of waar voedsel/drank kan worden meegenomen voor consumptie elders/onderweg. Hieronder vallen dus onder andere snackbars, kantoorkantines, koffiebars en kiosken. Daarnaast vallen ook open en gesloten evenementlocaties er onder. Naast de omvang van deze groep, is voor ILT (gesteld dat zij de toezichtstaak zou moeten invullen) ook niet inzichtelijk te krijgen hoeveel locaties dit betreft en waar deze locaties zich bevinden. Om invulling te geven aan het toezicht op en handhaving van Hoofdstuk 2 van de Regeling zou dit een enorme capaciteit vragen voor zowel uitvoering als analyse/datacontrole. Daarbij zijn evenementen niet altijd 'gesloten' waarmee het de naleving en de controleerbaarheid van de regels complex maakt. Daarnaast zijn evenementen vergund door het lokale bevoegd gezag (gemeenten) en zijn deze ook verantwoordelijk voor het toezicht. Deze vergunningen zijn primair gericht op het reguleren van de openbare orde en veiligheid.

Het doel is het terugdringen van het gebruik van eenmalige kunststof producten. Nu wordt een artikel 2.1 geïntroduceerd die in feite qua doel hetzelfde effect heeft maar wat betreft handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid onmogelijk is. Hiermee wordt voorkomen dat de regelgever opschrijft dat het gebruik niet is toegestaan mits dit voldoet aan bepaalde vereisten/criteria. Hoewel de uiteindelijke doelstelling door de ILT wordt onderschreven neigt dit vanwege alle gedetailleerdheid naar symboolwetgeving met veel negatieve gevolgen.

Ook bij de overige artikelen van de Regeling heeft ILT fundamentele vragen/twijfels. In bijgevoegd formulier worden deze op hoofdlijnen kort aangeduid.

Mocht de Regeling in huidige opzet verder in werking worden gezet, dan wil ILT graag in het stadium voordat een definitief besluit is genomen alsnog haar gedetailleerde opmerkingen en benodigde capaciteit in een uitgebreide HUF toets aangeven.

De toelichting is in deze HUF op hoofdlijnen niet meegenomen. Er is alleen gekeken naar de artikelen en de bijlagen.

Onderstaand opmerkingen op hoofdlijnen

Artikel 1.1: Begripsbepalingen

In zijn algemeenheid geldt dat definities niet duidelijk zijn en op meerdere wijzen kunnen worden uitgelegd. Voorbeelden:

- Voedseluitgiftelocatie: de definitie is complex en moeilijk te doorgronden. Zoals de definitie nu is, lijkt dit uitsluitend evenementen die van gemeentewege vergunningplichtig te betreffen. In Hoofdstuk 2 en in de toelichting lijkt de reikwijdte van de maatregelen zich echter niet te beperken tot voedseluitgiftelocaties op evenementen maar gaat het om eet- en drinkgelegenheden waar ofwel consumpties ter plaatse worden genuttigd of wel waar consumpties kunnen worden afgehaald of laten bezorgen. Denk daarbij aan snackbars, pizzahut, koffie to go, kantinerestauroties etc. Definities zijn niet volledig helder in de regeling als je kijkt naar de toelichting. Een herschikking van de zinsdelen zou de leesbaarheid ten goede komen. Suggestie: lokaliteit waarin bedrijfsmatig voedsel of dranken worden verstrekt, met de daarbij behorende terrassen etc.; daaronder tevens begrepen een afgesloten terrein waarop een bij gemeentelijke verordening vergunningplichtig evenement plaatsvindt met vergelijkbare kenmerken als hiervoor genoemd.
- Voor drinkbeker voor eenmalig gebruik en voor voedselcontainers voor eenmalig gebruik zijn definities opgenomen die afwijken van de definitie van kunststof producten voor eenmalig gebruik zoals opgenomen in het Besluit kunststofproducten voor eenmalig gebruik. Dit klemt des te meer omdat in artikel 1.1 lid 2 van de Regeling artikel 1 van het Besluit kunststofproducten voor eenmalig gebruik (begripsbepalingen) van toepassing is verklaard.
- De definities van voedselverpakkingen voor eenmalig gebruik geven (veel) ruimte aan "ontwijk-verpakkingen". Dit kan niet alleen leiden tot onduidelijkheid over de interpretatie, maar ook tot een hoge toezichtlast indien handhavingsverzoeken worden ontvangen.
- Hoogwaardige recycling: definitie sluit niet aan bij de definities die in het LAP-3 worden gehanteerd. Definitie is ook niet eenduidig, want wordt bedoeld met waardebehoud? Is dat waardebehoud in financieel opzicht of waardebehoud vanuit het oogpunt van het materiaal bezien?

Hoofdstuk 2: reductiemaatregelen

Naast de hierboven al benoemde problematiek m.b.t. tot uitvoerbaarheid (te ingewikkeld en teveel voor normadressaat) en handhaafbaarheid (de omvang van de doelgroep waar de maatregelen zich op richten) bevat hoofdstuk 2 nog meerdere onduidelijkheden. Het gaat o.a. over:

- In artikel 2.1 worden inzamelingspercentages genoemd. Onduidelijk is hoe, met welke frequentie en aan wie exploitanten deze inzamelingspercentages moeten rapporteren en wie verantwoordelijk is voor het toezicht/handhaving op deze percentages. Hierover zijn

geen regels opgenomen. Bijkomende vraag is hoe de verplichting tot gescheiden inzameling gericht op hoogwaardige recycling moet worden gezien als niet tegelijkertijd een verplichting bestaat of wordt gecreëerd tot een daadwerkelijke hoogwaardige recycling

- Het tweede lid van artikel 2.1 dat zich richt op voedselverpakkingen voor eenmalig gebruik. Onduidelijk is op wie deze regel zich richt: op degene die deze voedselverpakking verstrekt aan de eindgebruiker of op degene die voedselverpakking op de markt aanbiedt. Dit staat wel in artikel 2.1, waarom niet ook in 2.2?
- Het begrip meerprijs is niet nader omschreven, er is geen minimum, noch maximum aangesteld. Daardoor is 1 eurocent ook mogelijk is en ontstaat de vraag of hiermee het achterliggende doel wordt bereikt. Bij plastic tassen hebben we als ILT de Interpretatie dat 1 eurocent het minimale bedrag is. Door de wettelijke afronding op 5 cent bij een contante betaling, kan dit dus betekenen dat er vaak niets hoeft te worden betaald.
- Wat is een herbruikbaar alternatief? Het begrip herbruikbaar is niet nader omschreven en zodoende voor meerderlei uitleg vatbaar.
- Hoe gaan exploitanten de gescheiden inzameling borgen van verschillende producten zodat dit ook controleerbaar is voor de ILT(bekers en voedselverpakkingen verschillende inzamelingscijfers per jaar).
- Onduidelijk hoe het gewichtsprocent door exploitant moet worden berekend gezien achterblijvende voedsel en drankresten niet meetellen.
- Hoe gaan we om met ambulante verkooppunten. Deze zijn moeilijk handhaafbaar omdat deze steeds op een andere plaats staan. Met name bij bestuursrechtelijke handhaving is het lastig om dan een herhaling van een overtreding vast te stellen.
- Idem voor ambulante verkooppunten die zich bevinden op een "open"-evenement. Moet je binnen een evenement elk verkooppunt apart handhaven? En wat als de afval-afvoer op een "open"-evenement door de organisatie als geheel wordt geregeld?
- Voor de handhaafbaarheid/controleerbaarheid moet het verplicht zijn om in het kassasysteem afzonderlijk de wegwerpartikelen te registreren.

Artikel 3: Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid

In art 3.1 (bijdragen opruimen zwerfafval) is bepaald dat producenten van vochtige doekjes, ballonnen, tabaksproducten, voedselverpakkingen met of zonder deksel, zakjes en wikkels die voedingsmiddelen bevatten die bedoeld zijn om onmiddellijk te worden geconsumeerd, drankverpakkingen en samengestelde drankverpakkingen van ten hoogste 3 liter(inclusief doppen en deksels), drinkbekers (inclusief doppen en deksels) en lichte plastic draagtassen een bijdrage moeten betalen aan een nog aan te wijzen organisatie voor het opruimen van zwerfafval. Deels gaat het hier om verpakkingen in de zin van het Besluit beheer verpakkingen. Betekent dit dat producenten van deze verpakkingen dan zowel een afvalbeheersbijdrage moeten betalen aan het Afvalfonds en een zwerfafvalbijdrage aan een nog nader te bepalen organisatie? Als er twee producentenorganisatie komen, leidt dit dan dubbele toezichtslast ILT?

En betekent dit, dat de ILT als een soort incassobureau moet gaan zorgdragen dat alle betrokken producenten hun bijdrage in het opruimen van zwerfafval voor 1 augustus hebben betaald (e.e.a. op grond van lid 1 en lid 5)? Bestaat de kans dat de ILT hiertoe wordt gedwongen via een handhavingsverzoek?

Hoe verhoudt zich het vierjaarlijks onderzoek uit lid 3 van artikel 3.1 met het jaarlijks onderzoek uit lid 4 van 3.1. Wat is het verschil tussen/doel van deze onderzoeken? Wie voert deze onderzoeken uit?

In art 3.2 wordt de vergoeding voor de overheidsorganisaties geregeld. Welke organisaties worden nu precies bedoeld met “overheidsorganisaties”. Zijn dat gemeenten, provincie, Rijksorganisaties en waterschappen? Of vallen provinciale Landschappen, Natuurmonumenten hier ook onder? De vergoedingen aan de overheidsorganisaties moeten uiterlijk voor 1 oktober in het kalenderjaar na het peiljaar worden uitgekeerd. Wat als deze uitkering te laat of niet wordt uitgekeerd? Wie is verantwoordelijk voor de handhaving hiervan? Hoe krijgt de verantwoordelijke voor de uitkering in beeld wie deze moet(en) betalen?

In art 3.3 zijn de door de producenten bewustmakingsmaatregelen opgenomen. Bepaald is dat deze een landelijk bereik moeten hebben. Dit begrip is niet nader omschreven, ook is niet aangegeven wie gaat beoordelen of sprake is van een landelijk bereik. Datzelfde geldt ook voor het beoordelen of getroffen maatregelen voldoen aan de eisen uit artikel 3.3. onder 1. Ook voor het driejaarlijks plan over de voorgenomen bewustmakingsmaatregelen die de producenten moeten vaststellen uit artikel 3.3. onder 2 en 3 geldt de vraag wie gaat beoordelen of aan deze plicht voldaan is en of de plannen voldoen aan de vereisten genoemd onder 3?

Artikel 4 Monitoring- en rapportageverplichtingen

In artikel 4 is verslaglegging geregeld. Er zijn voor verschillende soorten producenten verschillende soorten verslagleggingsverplichtingen. De artikelen zitten complex in elkaar, met de verschillende verwijzingen hierdoor is het artikel slecht leesbaar en onduidelijk. Wat is hier de reden van? Waarom ontbreekt artikel 5 lid a van het Besluit kunststofproducten voor eenmalig gebruik? Waarom verschillende data mei en augustus?

Artikel 4.1

Artikel 4.1 geldt voor producenten en artikelen 15d en 15f gelden voor producten en importeurs. Dat gaat lastige discussies opleveren. Eenduidige normadressaten zijn nodig.

Lid 1. Betreft alle producenten en importeurs die registreren. In het eerste lid duidelijker weergeven op welke producten/producenten het van toepassing is. Erg onduidelijk wat nu precies wordt bedoeld en voor welke producenten dit geldt. “Besluit kunststofproducten voor eenmalig gebruik, EN/of de artikelen 15d en 15f van het Besluit beheer verpakkingen 2014 zendt voor 1 mei 2024 en vervolgens elk jaar voor 1 mei aan de minister”. Het woord EN ontbreekt in het eerste lid waardoor het lijkt dat of het Besluit kunststofproducten van toepassing is of het Besluit beheer verpakkingen.

Lid 1 verwijst naar art 4 en 5 van het Besluit eenmalig gebruikte kunststoffen. Artikel 4 betreft de UPV voor vochtige doekjes en ballonnen. Dit artikel is nog niet in werking getreden. Welke verplichtingen de producenten van vochtige doekjes en ballonnen krijgen, is dan ook nog niet duidelijk. Artikel 5 betreft uitgebreide producenten verantwoordelijkheid voor tabaksproducten. Verplichtingen die tabaksproducenten krijgen opgelegd zijn met ingang van 5 januari 2023 het bijdragen aan vermindering van het zwerfafval door de kosten te dekken van de overheidsmaatregelen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder a en b (deze is nog niet in werking, wat staat daar in?) , en de kosten voor de openbare inzamelsystemen voor het afval van die producten,

het plaatsen en exploiteren daarvan. Ook moeten de tabaksproducenten “gegevens” over afval van de tabaksproducten aan onze Minister leveren conform de vastgestelde format. Lid 1 verwijst tevens naar 15d en 15f van het Besluit beheer verpakkingen. Artikel 15d betreft de producenten van eenmalige voedselverpakkingen en drinkbekers. De verplichtingen die deze producenten krijgen opgelegd zijn de verplichting om voor het verstrekken aan de eindgebruiker een bedrag in rekening te brengen; de verplichting om aan de eindgebruiker op verkoop- en uitgiftepunten een herbruikbaar alternatief te verstrekken; of het verbod tot het verstrekken aan de eindgebruiker op bepaalde locaties of bij bepaalde gelegenheden. Artikel 15f treedt later in werking en betreft meer artikelen dan in 15d. Naast voedselverpakkingen en drinkbekers gaat het om o.a. wikkels, drankflessen en plastic draagtasjes. Deze producenten krijgen de verplichting de kosten te dekken voor de maatregelen ter bewustmaking van de consument en dekt te kosten voor opruimen van het zwerfafval. Wat daarbij opvalt is dat het geen kunststofproducten hoeven te zijn als ze maar van flexibel materiaal zijn gemaakt (Artikel 15f Besluit verpakkingen)?

Alle hierboven genoemde producenten moeten ingevolge art 4, lid 1 onder a en b een verslag indienen over de hoeveelheid door de producent in de handel gebrachte kunststofproducten voor eenmalig gebruik én over de bovengenoemde verplichtingen (is een verslag als bedoeld in artikel 5 van Besluit Regeling Uitgebreide Producentenverantwoordelijkheid). Vragen die hier bij gesteld moeten worden: bij wie moeten deze verslagen worden ingediend (Rijkswaterstaat Leefomgeving?) en wie gaat controleren of deze verslagen ook kloppen (toezicht?) .

Artikel 4.1 lid 1 sub a rept over een verslag, wordt hier een opgaaf van de hoeveelheid POM bedoeld? de term verslag lijkt hier niet op zijn plaats. Hoe verhouden zich een verslag van sub a en het verslag van sub b tot elkaar?

Lid 1 b onduidelijk waar producenten over moeten rapporteren met betrekking tot de verplichtingen van de exploitanten. Het is vreemd dat een exploitant wordt gevraagd om het ingezamelde plastic hoogwaardig te recyclen. Terwijl een producent of verwerker deze eis niet heeft. Nergens is geborgd bij producenten dat zij hoogwaardig moeten recyclen. Hierdoor is het onduidelijk wat de verhoudingen zijn tussen de verslagleggingen van de producenten tot de verplichtingen die de exploitanten hebben. Ook is het bevreemdend dat een producent kennelijk moet rapporteren over beprijzing , over de verplichting om aan de eindgebruiker op verkoop- en uitgiftepunten een herbruikbaar alternatief te verstrekken. Het is immers de exploitant die dergelijke maatregelen uitvoert. De producent levert slecht de kunststofproducten voor eenmalig gebruik

Welke inhoudelijke verslagverplichtingen gelden voor de producten die genoemd zijn in artikel 4 van het Besluit Kunststofproducten voor eenmalig gebruik, artikel 15d Besluit beheerverpakkingen en artikel 15f Besluit beheer verpakkingen. Het lijkt er nu op dat inhoudelijke, uitgebreide verslagverplichtingen (denk aan doelstellingen, innamesystemen en informatieverplichtingen als bedoeld in art 5 van het Besluit regeling uitgebreide producentenverantwoordelijkheid) alleen gelden ten aanzien van tabaksproducten (doordat onder sub b verwezen wordt naar artikel 5 tweede lid van het Besluit kunststofproducten voor eenmalig gebruik)

Lid 2

Lid 2 gaat over de verslaglegging door de producent als bedoeld in artikel 15c van het Besluit beheer verpakkingen. Art 15 c verbiedt met ingang van 3 juli 2024 kunststof drankverpakkingen en samengestelde drankverpakkingen van ten hoogste 3 liter, voor eenmalig gebruik, inclusief doppen en deksels, in Nederland in de handel te brengen indien deze niet zijn voorzien van doppen en

deksels die tijdens het beoogd gebruik bevestigd blijven aan de verpakking. Verder verplicht artikel 15c in PET-flessen een bepaald percentage recycalaat toe te passen (25% in 2025 en 30% in 2030). Vallen statiegeld producten hier ook onder? Volgens de ILT wel. Dat is vreemd. Wat moet een producent rapporteren? Betreft dit ook het rapporteren van de toepassing van recycalaat (valt dit onder het begrip doelstellingen uit artikel 5 van het Besluit regeling uitgebreide producentenverantwoordelijkheid)? Onduidelijk is in hoeverre genoemd artikel 5 voorziet in de verplichting om te rapporteren over het inname systeem voor producten met een plastic dop/deksel?. Moet worden ingediend bij Rijkswaterstaat waarom en wie ziet hierop toe. Wat is de wijze van indienen? Voor het analyseren van gegevens is het wenselijk dat de gegevens middels een webformulier worden ingediend waar gebruik wordt gemaakt van verschillende invulvelden.

Wie voert het producttoezicht uit op voedselverpakkingen die gedeeltelijk bestaan uit recycalaat? ILT of NVWA? Er wordt onvoldoende duidelijk gemaakt of er ook gezamenlijk invulling mag worden gegeven aan deze taak. Hoe staat dit tot het indienen voor het percentage recycalaat wat wordt toegepast per producent? Hoe is dit controleerbaar voor het AVV en uiteindelijk voor de ILT?

Lid 3

Betreft plannen bewustwordingsmaatregelen. Wie ziet hierop toe? Bij wie worden deze plannen ingediend en wie gaat deze plannen beoordelen? Op welk niveau kunnen deze plannen worden geschreven door een uitvoerende producentenorganisatie en dan op productniveau? Kan de bevoegdheid ook worden overgedragen aan de productenorganisatie? Want dit is nu niet geregeld.

Verder is dit artikellid niet eenduidig qua formulering. Er zou moeten staan: "De producent bedoeld in art 5 lid 1, aanhef zendt voor 1 mei 2023 en vervolgens elke drie jaren voor 1 mei het plan als bedoeld in art 3.3 lid 2. De term "onderdeel a" werkt onnodig verwarrend; immers in art 3.3 wordt al duidelijk aangegeven waarop het plan betrekking dient te hebben.

Dit gaat over een plan hoe bewustmakingsmaatregelen vorm gegeven zullen worden; lijkt niet op zijn plaats in artikel 4.1, lijkt logischer om op te nemen na lid 3 van art 3.3.

Daar komt bij dat een producent het idee kan krijgen dat hij hiervoor het formulier voorgeschreven in art 4.2 moet gebruiken, maar daarin is niets te vinden over een plan (zal te maken hebben met het feit dat 4.2 het alleen heeft over het indienen van de verslaglegging dan wel de melding).

Artikel 4.2 + Bijlage

De formulieren in de bijlage A, B en C zijn eigenlijk alleen van toepassing op artikel 4.1 lid 1 en 2 en niet geheel artikel 4.1 zoals artikel 4.2 stelt. Daarnaast zijn de formulieren voor producenten met name gericht wat op de markt wordt gebracht en niet wat van de markt af wordt gehaald (bijv de omschrijving van het innamesysteem en hoe dat is opgezet). Daarnaast ontbreekt ook een format voor een plan van aanpak voor de bewustwordingsmaatregelen. Kortom, de formulieren zijn incompleet.

Opmerkingen Analyse: Vanuit het oogpunt van analyse is het niet wenselijk om deze meldingen via een e-mail adres te laten verlopen. Door het melden via een webformulier is de data beter analyseerbaar.

Gesteld wordt dat dit formulier onderdeel A ook gebruikt moet worden bij het doen van een melding als bedoeld in artikel 4 van het Brup, maar onderdeel A is volstrekt onvoldoende voor het

doen van zo'n melding. Er mist bijvoorbeeld de mogelijkheid om gegevens in te vullen ter zake van de volgende gegevens uit art 4 Brup:

- c. Een omschrijving van de stoffen, mengsels of producten die de producent op de markt brengt en waar de regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid betrekking op heeft;
- d. Een omschrijving van de wijze waarop de verplichtingen, bedoeld in [artikel 2, eerste lid](#), worden nagekomen;
- e. Een omschrijving van het innamesysteem, bedoeld in [artikel 2, tweede lid](#);
- f. Een overzicht van de financiële of financiële en organisatorische middelen, als bedoeld in [artikel 3, eerste lid](#);
- g. Een omschrijving van het mechanisme van zelfbeheer, bedoeld in [artikel 3, derde lid](#), en
- h. Een vermelding van de wijze waarop de producent invulling geeft aan de informatieverplichting, bedoeld in [artikel 2, derde lid](#).

Artikel 5.1 Slotbepalingen

Artikel 5.1

Dit artikel gaat over de uitvoering van de regeling. Er is input nodig van ILT om hier een invulling aan te geven. Vooralsnog is het onduidelijk welke organisatie de taken uit dient te voeren.

Artikel 5.2

Geen opmerkingen

Artikel 5.3

Geen opmerkingen.

Over artikelen 6 en 7 en de toelichting geen opmerkingen in deze versie, aangezien het op hoofdlijnen is.